

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu, organ rentowy wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS, orzeczeniem z dnia 26 lutego 2015 r., ustalił, że wnioskodawca jest częściowo okresowo niezdolny do pracy do dnia osiągnięcia wieku emerytalnego, a data powstania częściowej niezdolności to 4.11. 2014 r. Na wymagany okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący 5 lat w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, i przed datą złożenia wniosku o świadczenia, wnioskodawca udokumentował wymagane okresy składkowe i nieskładkowe. Ale wnioskodawca nie spełnia trzeciego warunku wymaganego do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ niezdolność do pracy powstała w dniu 4.11. 2014 r. tj. po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia, które nastąpiło w dniu 17 czerwca 2012 r.

W stażu pracy ZUS nie uwzględnił okresu prowadzenia działalności gospodarczej (...).06.2012r, do 16.12.2012r. z uwagi na nieopłacenie składek na ubezpieczenie społeczne za ten okres.

/decyzja akt ZUS/

W dniu 20 marca 2015 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wpłynęło odwołanie M. P. od tej decyzji.

/odwołanie k.2/

W dniu 8 kwietnia 2015 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wpłynęła odpowiedź organu rentowego na odwołanie M. P., w której ZUS wniósł o jego oddalenie.

Organ rentowy przytoczył argumentację jak w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.4-4 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. P. urodził się (...) Posiada wykształcenie wyższe – jest inżynierem elektrykiem. Wnioskodawca pracował w swoim wyuczonym zawodzie, ale także wykonywał zawód kierowcy taksówki. Obecnie nie pracuje. **Nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności**, nie pobierał renty z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 22.05.2010r. uległ wypadkowi, po którym pobierał zasiłek chorobowy, i świadczenie rehabilitacyjne **do 17 czerwca 2012r.**

/bezsporne/

W dniu 1 grudnia 2014 r. wnioskodawca złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy,

/wniosek k.1 plik V akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS, w dniu 26 lutego 2015r., po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznał u ubezpieczonego: zawroty głowy napadowe, przebyty udar krwotoczny mózdzku (w dniu 4.11.2014r.), zaburzenia lękowe, nadciśnienie tętnicze, poddające się kontroli farmakologicznej, przebyty uraz kręgosłupa C z złamaniem wyrostka kolczystego C7 (2010), chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa. Orzeczeniem z 26.02. 2015 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do lipca 2016 r., a datą powstania niezdolności do pracy jest 4 .11. 2014 r.

/orzeczenie lekarza orzecznika k.105 plik V akt ZUS/

Wnioskodawca nie złożył sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika.

/okoliczność bezsporna/

W oparciu o powyższe orzeczenie oraz zgromadzony materiał dowodowy organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

/decyzja akt ZUS/

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe z opinii biegłych sądowych: neurologa, psychiatry , internisty , powołanych z uwagi na udokumentowane dolegliwości wnioskodawcy .

Wnioskodawca cierpi na przebyty w dniu 4.11.2014r. udar krwotoczny prawej półkuli mózdzku z niewielką ataksją lewostronną , nieco żywszymi odruchami głębokimi po stronie prawej i chwiejną próbą R. , w wywiadzie uraz kręgosłupa szyjnego z nadłamaniem wyrostka kolczystego kręgu C7 w 2011r. , leczony zachowawczo , aktualnie bez objawów korzeniowych bez istotnego pogorszenia funkcji. Te dolegliwości naruszają sprawność organizmu wnioskodawcy w stopniu **powodującym częściową niezdolność** do pracy **od dnia 4.11.2014r.** tj. przebycia udaru mózdzku do dnia 31.07.2016r.

/opinia biegłego neurologa k. 9, uzupełniająca k. 50/

Nadto wnioskodawca cierpi na nadciśnienie tętnicze dobrze kontrolowane lekami bez powikłań ze strony serca, otyłość ((...) 31) ,organiczne zaburzenia osobowości i nastroju. Te dolegliwości nie naruszają sprawności organizmu, wnioskodawcy w stopniu powodującym niezdolność do pracy

/opinia biegłych: internisty k. 10-12, psychiatry k. 22-24 /

Ubezpieczenie wnioskodawcy ustało w dniu 17 czerwca 2012 r.

/dokumentacja w aktach ZUS /

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dokumentów znajdujących się w załączonych aktach organu rentowego , aktach sprawy oraz opiniach biegłych, powołanych z uwagi na udokumentowane schorzenia wnioskodawcy .

Biegły neurolog, w złożonej opinii podstawowe i uzupełniającej , nie kwestionował , ustalonej przez ZUS, niezdolności wnioskodawcy do pracy, wskazując precyzyjnie , z uzasadnieniem dlaczego przyjął jako datę powstania częściowej niezdolności wnioskodawcy do pracy dzień - 4.11.2014r. ; a tego dnia wnioskodawca przebył udar krwotoczny prawej półkuli mózdzku . Sąd uznał opinie wszystkich biegłych, za wszechstronnie analizujące stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy pod kątem zdolności do pracy , wnikliwie, kompleksowe, logicznie argumentujące wnioski orzecznicze i znakomicie merytorycznie uzasadnione.

W odniesieniu zaś do momentu ustania ubezpieczenia oraz co do okresów zaliczonych wnioskodawcy przez organ rentowy wskazać należy , że wnioskodawca w żaden sposób nie podważył ustaleń, dokonanych przez organ rentowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią **art. 57 punkt 1** ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność powstała w okresach wymienionych w cytowanym przepisie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl ust.1 warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Brak, choćby jednego z warunków wymienionych w art. 57 ww. ustawy, powoduje brak prawa do świadczenia.

Osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania tej zdolności po przekwalifikowaniu (***art.12 ust.1-3 ww. ustawy***).

Częściowa niezdolność do pracy podlega ocenie w ramach pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji. W definicji niezdolności do pracy ustawodawca dał wyraz powiązaniu prawa do renty z rzeczywistą, znaczną utratą zdolności do pracy zarobkowej jako takiej, a częściową niezdolność do pracy powiązał z niezdolnością do pracy w ramach posiadanych kwalifikacji, przy uwzględnieniu możliwości i sprawności niezbędnych do dalszego zaangażowania w procesie pracy, zaakcentował istnienie potencjalnej przydatności do pracy. Chodzi zatem o zdolność do pracy zarobkowej nie tylko jako zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy, ale zdolność do podjęcia pracy w ogóle, choć z uwzględnieniem rodzaju i charakteru dotychczas wykonywanej pracy, poziomu wykształcenia, wieku, predyspozycji psychofizycznych. Zdolność do pracy ma dwa elementy: biologiczny (ogólna sprawność psychofizyczna) i gospodarczy (przydatność na rynku pracy). Należało zatem ustalić, czy ubezpieczony jest zdolny do wykonywania pracy w dotychczasowy pełnym zakresie, czy jego kwalifikacje pozwalają na wykonywanie innej pracy, czy dla utrzymania aktywności zawodowej konieczne jest przekwalifikowanie.

Z dokonanych ustaleń wynika, że ubezpieczenie wnioskodawcy ustało 17 czerwca 2012r. , po zakończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. Natomiast niezdolność do pracy powstała w ***dniu 4.11.2014r. , a zatem po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.***

Wobec braku spełnienia przesłanki, wskazanej w punkcie 3 cyt. przepisu – brak prawa do świadczenia.

Ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych definiuje częściową niezdolność do pracy jako utratę (w znacznym stopniu) zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Poziom posiadanych kwalifikacji ujmowany jest szeroko nie jest odnoszony do kwalifikacji zawodowych nabytych w trakcie wykształcenia i doświadczenia lecz rzeczywistej wiedzy i umiejętności faktycznych danej osoby z uwzględnieniem możliwości ich wykorzystania w pracy, w zakresie w jaki mimo ograniczeń sprawności organizmu pracownik dysponuje. Sposób rozumienia pojęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami wymaga uwzględnienia zarówno kwalifikacji udokumentowanych jak i rzeczywistych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2006 roku, I UK 159/05 Lex 989231, z dnia 3 grudnia 2008 roku, I UK 54/08 Lex 1001284). Zdolności do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji nie należy identyfikować

ze zdolnością do pracy w dotychczasowym zawodzie. Przyczyna niezdolności do pracy ma nie wynikać z choroby, a z naruszenia sprawności organizmu.

Należy również wskazać, iż o niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Dotyczy to również schorzeń o przewlekłym charakterze, które występują u ubezpieczonego (wyrok Sądu Najwyższego z 1 grudnia 2000 roku, II UKN 113/00, OSNP 2002/14/343; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 5 kwietnia 2013 roku III AUa 900/12, Lex nr 1315707).

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie wykazało, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy od dnia od 4.11. 2014 r.

Niemniej jednak, jak wskazano powyżej, samo wystąpienie u wnioskodawcy niezdolności do pracy nie przesądza o przyznaniu prawa od renty. Wnioskodawca musiałby spełnić pozostałe 2 warunki o jakich mowa w zacytowanym art.57 ustawy emerytalnej.

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawca ma 66 lat, posiada wykształcenie wyższe – jest inżynierem elektrykiem. W swojej karierze zawodowej wykonywał swój zawód wyuczonych, ale także zawód kierowcy taksówki. Mając na uwadze poziom posiadanych kwalifikacji, zarówno teoretycznych, jak i praktycznych, szanse na podjęcie **dotychczas wykonywanej pracy** albo znalezienie **nowej pracy** w warunkach aktualnego rynku pracy i oczekiwań pracodawcy – przy występujących u wnioskodawcy zmianach powodujących ograniczenie, w znacznym stopniu, sprawności organizmu, w znanych Sądowi realiach gospodarczych, zwłaszcza w środowisku (...) istnieją, choć nie są duże. Jednakże wnioskodawca, mając wyższe wykształcenie, dysponuje potencjałem, umożliwiającym mu przekwalifikowanie, lub podjęcie aktywności, która, ze względu na stan zdrowia, będzie mogła być wykonywana, bezpiecznie.

Sąd przeanalizował sytuację wnioskodawcy w aspekcie **przesłanek art. 13 ust.1 cyt. ustawy.**

W konsekwencji, wobec niespełnienia wszystkich przesłanek, brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania i przyznania skarżącemu prawa do renty o czym Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.